

սնձին աղէկը բարակ կլինի, քիչ մը փխրուն, բաւական թափանցիկ, ախորժահամ ու անուշկեկ: Գործածելու ատեն բաւական է որ քիչ մը ջրով կամ թէ թքով թրչն. անոր համար է որ շրմասինն (¹) ըսինք անունը:

ԿԱՆԹԵՂԻ ԵՎԼ ՄԱՔԲԵԼՈՒ ԳԻՒՐԻՆ ԿԵՐՊ.

Առ հաւասար չափով գայլախազ (չազմազ բա-

շը), ածուկ (skoulhur), եւ գաճ (ալլը), զատ զատ ծեծէ՝ փոշի ըրէ, ու իրարու հետ խառնէ. այն խառնութէն անցուր եղը՝ չափաւոր քանակութեամբ, զուտ ու յատակ եղ կլինի:

(¹) Գաղղիարէն ուղիղ եղած, ուստիեւն ցնող մել.

ՅՈՒՆՈՒԱՐԻ ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՀԱՆԵԼՈՒԿԱՆԵՐՈՒՆ ԼՈՒՇՈՒՄԸ

Ա.

Կոստանդնուպոլսոյ Յունաց կայսրը 1.էնն դ, սաստիկ սէր ունէր գոհարեղինաց վրայ: Կըսեն թէ այս թագաւորը 780 թուականին սեպտեմբերի 8-ին, որ Աստուածածնայ Մննդեան տօնին օրն էր, սրբոյն Խոփիայ (Այս սօֆիա) եկեղեցւոյն մէջ պատարագին ներկայ եղած ժամանակը՝ կըտեսնէ որ խորանին վրայ թագ մը դքուած է ականակուռ, այսինքն ազնիւ գոհարեղիններով զարդարուած. ընչաքաղութենէն աչքը մութ կոխած՝ իսկոյն կիրամայէ որ թագը խորանէն վար առնուն, իրեն բերեն. կառնու գլուխը կդնէ ու իւր պալատը կդառնայ: Բայց թագին ծանրութենէն ճակատին վրայ խոցեր կբացուին, այն խոցերը կզայրանան՝ քաղցկեղի կզարնեն, ու նոյն օրը կմեռնի սեղանակապուտ թագաւորը:

Բ.

Կըսեն թէ ատենով Մոնֆլէօրի անունով դերասանը Անդրումայուի ողբերգութեանը մէջ նվիրեստէս ծեւացած լինելով, սոսկալի ձայնով եւ ուժով ըսեր է այս երեք տողս,

Վասն մը իցեն այդ վիշապք որ ըզզրվսովքը շըչն.

Ում զհանդերձանսրդ կազմէք որ բզերնիդ ձեր խոմին.

Միք քարշի զիս կամիք խտաբարոսն անագին (¹):

Այս վերջին հարցմունքը այնպիսի կատաղութեամբ մը կընէ որ երակին մէկը կնամէի ու խկոյն արիւնը կկոխէ կսղդուի:

Գ.

Հին ատենի Արաքացոց մէջ շատ անուանէ Եր Համատանի բանաստեղծը, որ Պէշի-իւզ-զկման կըսուէր, իբր թէ իւր ժամանակին հրաշալիքը. սա 1007 թուականին կաթուածով կզարնուի. ուրիշները կարծեն թէ մեռաւ, կթաղեն: Գերեզմանին մէջ արթըննալով՝ Համատանին կըկանչուրուտէ. ձայնը կլսեն, իսկոյն դուրս կիհանեն. բայց նա փոքր ինչ ատենէն կմեռնի ու միւսանգամ չարթըննար:

(¹) Pour qui sont ces serpents qui sifflent sur vos têtes?

A qui destinez-vous l'appareil qui vous suit?

Venez-vous m'entraîner dans l'éternelle nuit?